

Ч. 16. (100.)

Крыница, четверг дня 30. квітня (17.) 1936.

Рок III.

Орган Лемковского Союза.

Виходить в кождый четверг.

Редакция и администрация в Крынице. — Адрес „Лемко” Крыница.

Всіх читателей, котри не вплатили йще пренумерату, просиме вирівнати якнайскорше рахунки.

Теория професора Рорбаха.

Дня 2. квітня 1936. в Берліні в „домі німецької преси“ отбылося численне собрання „Союза українців“ живучих в Германии по случаю пятнадцетлітнього істновання того союза основаного в р. 1921. На собранні участвувало також делегат „галицької України“ в лиці одного дыректора українського Центросоюза со Львова.

Президія собрання достала много привітственных телеграм от гитлеровських руководителів, а головном точком програми був отчит (лекція) проголошений професором університета німцем Рорбахом о теперешньому положенні української проблеми.

Професор тут уходит медже німцями за знатока української проблеми і єго погляди на український вопрос уж давно були знані в Германии які так звана „теорія Рорбаха“. От многих літ поширял он в Німеччині теорію, що Німеччина должна сформувати Україну за всяку ціну. В виголошенні тепер рефераті професор зазначил, що теорія і ідея єго совсем не стратила на вартості і важності для Германии і що Німеччина не должна і не може отказать ся от стремлений злучити всі часті „українських“ земель под своим патронатом. Вправді брест-литовський мир, сказав професор, был заключений німцями против засадам і интересам німецько-української політичної, але был он ошибком німецьких дипломатів, котру должна направити теперешна Германия.

Інши оратори висловідали також барз великих надій на соєднені „українських“ земель в одну „українську“ державу, прирекаючи собі, що така держава заняла бы перве місце медже іншими державами всходній Європи.

Польські газети, доносячи о том, удивляють ся, що Берлін и німци так живо інтересуються українськими справами, але потішають ся наразі тим, що названий українським

інський конгрес не видал ворожого настроєння в виду Польщі. Кромі того голосов польської преси видно, що она відмежується писати о той справі всю тут, що само собом насувається на гадку и що живо противит ся интересам і цілості польської держави.

Прямо гварячи, преса польська ввиду союза, який тепер часово лучит Польщу с Німеччином не хоче публично порушати той проблеми, що збереглися (злучені) „українських“ земель под патронатом и проводом Германии єст немислимим без грубого нарушения, взгляду оторвання от Польши значного обшару земель населеного руским населенім.

Трудно собі в дійстності представити, щоби таке злучені „українських“ земель могло обнати лем землі населені малоросами із теперешнього состава Савітського Союза и пріміром обшар Прикарпатської Руси входящої в состав Чехославацької Республіки, (котру в Берліні на конгресі названо уж „карпатським Україном“) с поминенем Полісся, Волині, Подоля и всходній Галичини, бо таке злучені противит ся засадам здорового розуму и єст неосягаємо.

Промолчані той справи польском професором хоцько со взглядов недражнені німецької публичної опинии пригадує нам скажочне поведеніє струся, котрый ховат голову в пісок, думаючи, що ся сковал уж цілій и що уйде опасності.

Відома річ, що пляни и посягательства передвоєнної царської Росії в часах найвіце експансивного стремленя не сягали николи поза Карпати и Сян, подчас коли український політичний сепаратизм, ведений на мотузку противославянської німецької політичної, сягат от „зеленого клина“ поза Карпати до берегов Тиси.

И хоць часово Берлін не організує отверто дыверзийных банд українських терро-

ристов, хоць не фінансує публично тихої домової війни в границях нашої держави и хоць на згаданом украинському конгресі в Берліні не виступали офіціально днешни руководителі гитлеровської Німеччини, то все же пляни німецької політичної и способи її реалізації осталися тоді самими.

Одного однак там не бракло, а то делегата и репрезентанта „галицької України“ дыректора українського Центросоюза, котрый хоць молчаливо, но самим своим присутствием засвідчил тиху солідарность того Піемонта українського сепаратизму с теорією професора Рорбаха о собраню „українських“ земель.

А тоді для польської преси и польської общественности особено тепер в часі тревання так званої польсько-української згоды повинно быти найлучшим мірлом моральний вартисти галицького українського сепаратизму.

Одни делегати ідуть до Варшавы и в Сеймі співают на нутрь лояльності ввиду Польши, а други ідуть „нишком-тишком“ в Берлін, штобы не стратити контакта (связи) с „полковником“ Конвальцом.

Мы на том візнаємо ся добре, бо мы их знаємо от их „зачатя“, не знає ся однак на том на жаль Варшава.

Окончені курсов выправи ове-чих скор в Мушині и в Жегестові.

Дня 2-го квітня отбылося в Мушині красне торжество окончення курсов выправи овечих скор, які отбылися в часі от 10-го лютого до 2-го квітня т. р. в Жегестові и в Мушині.

Курси тоді окончило в Жегестові 14-ох участников, походящих с Жегестова, Андреевки и Верхомлі Великой, — в Мушині 20-ох участников с Мушины, Дубного, Войковы, Леляхова, Щавника, Тылица, Злоцкого и двох с Ганчовы горлицкого повіту.

На окончані курсов приїхал Предсідатель О. Т. Р. Нарцыз Поточек, посол Бодзьони,

инспектор Издебский, делегат Палаты Рольной инж. Грушинский, войт Мушины Ал. Милянич, секретар Лемко-Союза М. Трохановский, управитель О.Т.Р. в Н. Санчі Климчак и много людей с доокрестных сел.

Прибывшим представил ся милый вид добре выправленых овечих скор, — результат труда участников курса. Были там скоры выправлены двояко, а именно: 1) за правом хлібом и 2) дубовом. Зроблено того в той цілі, щоби виказати курсантам, же хотячи мати добрый кожух, не треба щадити час и роботу, але выправити скоры заправом дубовом, котра дає скоры мягки, гладки и непринимаючи води.

Гостей встрітила також друга, барз приятна неожиданность. Екзаменоаны курсанты давали так точни отвіти, говорили о выправі скор с таким знакомстсом предмета, же дают сине ручательство, же наука не пошла надармо и же они потрафят самостоятельно провадити выучений домашний промисл.

По екзамені промовяли Предсідатель О. Т. Р. Нарціз Поточек, секретар Лемко-Союза М. Трохановский, посол Бодзьоны и Ал. Милянич, котры в коротких бесідах высказали потребы села и заохотили собраних до переведення организации так самого села як и торговлі сельскими продуктами.

Окончене трькотарского курса в Лабові.

Дня 29. марта отбыло ся окончене трькотарского курса в Лабові. Курс окончило 27 курсанток. На окончене курса приіхал проф. Взорек, управитель О. Т. Р. Климчак, инспектор Издебский и гр. Стадницкий. По выголошенню рефераторов забрал голос гр. Стадницкий, котрый заохочал собраних до хову овец и на туць ціль отступил лабовянам власну поляну, чтобы там заложити образцовий кошар. Бесідник звернул увагу также на пасічництво, котре занимат малы пространства землі и дає значны доходы, а также на лісы, с котрыма треба поступати осторожно, бо их єст штораз менше. Бесідник радит велику осторожність особенно при вырубці дерева и заохочат до залісіння неужитков и жбырков и до удержання в лісах порядка и рациональной господаркы. При конци отспівано через місцевый хор ряд народных пісней, при которых мило перешол час.

Украинска правда.

О ПОДІЯХ В ПАНТНІ ГОРЛИЦЬКОГО ПОВІТА И О ДОПИСИ „НАШОГО ЛЕМКА“.

В газеті „Лемко“ вспомнули мы раз о том, як украински хулиганы села Пантны ходили с колядом на „Рідну Школу“ до членов читальні им. Качковского, як насмівали ся с тых руских господарей, до которых приходили, як погодивше напали и побили туць часть молодежи, котра не пристала до их банды и як проводыра той банды Асафата Грину замкнул суд горлицький до ареста, чтобы єго усмирить, а спокойним людям в селі уможливити спокойне жите.

Мимо того всього в четвертом номері українського „Нашого Лемка“ с 15 лютого 1936 указала ся допись под заглавиєм „Робота вихованків криничанських вожак“, в

в которой сказано, что „свідомі“ хлопцы села Пантны колядовали спокойно на ціль церкви, што напал на них вихованок „крыничанських нанів“ Василь Перун, а пак коло хаты Петра Молчана напала на них юрба паробков с читальні Качковского, хотіла выдерти „свідомим“ хлопцам касу, а коли тое не удало ся, то стали проклинати и лаяти украинцов.

При той случайности автор дописи с ядом встеклої собаки нашмарил ся на „Лемка“ и на „криничанських панів“ и „пісак“ а пак с диявольским фальшом нарікат на незгоду и на роздор.

Мы не отвічали на туць допись, бо не належит до приятности перечити ся со свідомыма лгунами, и мы ждали, чтобы ціла пантнянска история выяснила ся перед державным судом.

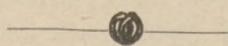
И мы дождали ся, для того тепер залганиому дописователю „Нашого Лемка“ незалежно от того, ци он в реверенді, сурдuti, ци в сердаку и всім „свідомим“ лгунам пантнянским и доокрестным, а в первой мірі тому, который давал „припоручення“ пантнянским свідомым розбышакам, доносиме што:

1) выроком суда городского в Горлицах гершт „свідомих“ Асафат Гринна с Пантны был приговореный на кару вязницы через 3. місяцы за небезпечны грозьбы для того, што грозил смертию всім тым, котры не пристанут до Украины, 2) выроком суда в Горлицах были сасуджены Антон Гринна, отец Асафата, Василь Лепак и Петро Базарник на арест по одному и два тыждні за то, што побили на публичной дорозі члена читальні им. Качковского хлопца Яцка Цьока, 3) дальше, што Асафат Гринна и Стефан Лепак запозваны до суда за побыте Николая Молчана, сына Петра погодили ся с побытым, принимаючи ся заплатити єму судовы кошты и отшкодоване, чтобы лем уникнути свіжой кары ареста, 4) кромі того єст ище в току росправа карна против Асафата Гринны о побыте Василя Перуна.

Так в світлі выроков державного суда выглядат колядка „Свідомих“, котрим поручил колядовати парох о. Шуфлят.

Ци не мате отченьку ище „свідоміших“, котры заколядовали бы по пару літ кримінала? Не дай Бог, але и до того дойдетe.

Не-свідомый.

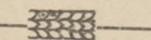
Рідкий ювілей.

В неділю 19 квітня отпраздновала львовска Ставропигия торжественно свой рідкий ювілей 350-літє одержаня патриаршої грамоты. Грамота тата надала братству при церкви Успения св. Богородиці во Львові (т. зв. Ставропигийскому братству) специальны права, призываючи одночасно до обороны руской віры и народности не лем во Львові, але и на цікай полуночно-западной Руси.

Протягом долговікового своего существования Ставропигия по днешний день отгryvala и отгryvati перворядну ролю в религійно-церковном, культурном и національному житю руского народа.

Ювілейны торжества складали ся с архієрейского Богослуженя в своїй церкви, с общого собраня членов-братьчиков, академии и концерта, а вконци с общей трапезы. Академию и концерт возвеличили своїм

присутньом рим. кат. львовский архієпископ Ексц. Твардорский, представителі властей, міста, университета и тд., не было лем гр. кат. владык со львова, а єст их там трох. Хэц правда оден отправил богослужене. Так же не было украинцов; всього пришло трох, може четырох, помимо того, што „Діло“ написало, же Ставропигийське братство отограло величезну ролю в істории (а пцих! — прим. складача) України.

НА РУСКУ БУРСУ В ГОРЛИЦАХ.

пожертвовали в дальнем тягу:

- 1) с. Ставиша, горл. пов. посередством о. К. Короля — 17·50 зл. Збором заняли ся Кирил Ковальчик и Василь Бочньович.
- 2) с. Петруша Воля, пов. Кросно, посередством читальні им. Качковского — 7 зл. Збором заняли ся Иван Оленяк, Александр Лоняк и Константин Бік.
- 3) Рус. Благотворит. Общество в Брестю — 10 зл.
- 4) Рус. Благотвор. Общество в Сарнах — 5·30 зл.
- 5) с. Лосе, горл. пов.: Г. Евусяк 1·2 сяга дров и Иван Палюх 1·2 сяга дров.

Кромі того интелигенция горлицко и по части других повітов складат стало [свої] місячны жертвованя.

Почуваме ся до милого обовязку зложити сердечну признатильность и глубоку благодарность вшитким жертвователям.

Просиме также тоты села, в которых собрано провіянты (главно картофлі) для Бурсы, як найскорше их доставити до Горлиц.

Заряд Русской Бурсы
в Горлицах.

С. МИЛІК, ПОВ. НОВЫЙ-САНЧ.

В неділю 22. марта отбыло ся у нас обще собране чит- им. М. Качковского, при участі понад 150 люда. По отвореню Собраня выбрано президию в особах: г. Алексия Милянича — войта с Поворозника яко предсідателя, г. Гараса Громосяка с Крыници заступн., г. Васка Барновского со Щавника яко секрет. До нового выділа чит. были выбраны: Предсідателем — г. Степан Шелестак—солтыс, заст. предсідателя — г. Семан Жегестовский, секретарем — прав. свящ. о. Михаил Божерянов, касиєром — г. Иоан Хомяк, библиотекарем — г. Мих. Медведик, Заступниками до виділа: гг. Иоан Пирог и Стеф. Пивторак. До Контр. Комисии греко-кат. парох о. Иоан Бугера, г. Иоан Шелестак и г. Андрей Жегестовский.

Потом забрал голос делегат Центрального О-ва им. М. Качковского, ревизор г. Осип Яновицкий и привітствующи от Центра многочисленно собраних селян и гостей, выголосил бесіду о значеню читальні в жизни нашого народа, призываючи селян до єдності, а также поучаючи, як повинна провадити ся чит. робота.

Мгр. г-жа Емилия Яновицка виголосила до селян прекрасный долший реферат на исторычну тему, доказуючи исторычными фактами с жерелами: польскыми, німецкими и рускими, руске имя и назву нашего народа, котра то назва теперешними лжеисторыками и просто брехунами в виді наших галицьких украинофилов, як також ихними опекунами: австріяками и німцями была змінена на „украину“. Воспоминаючи часы наших князей: Олега, Святослава, Владимира Святого, Мстислава Удалого, Даниила

и Романа Галицких, доказала историчными цитатами руске, а не „якеси украинске“ походжене нашого народа. Нагадуючи всім чотири девизы Просвітителя нашего народа пок. о. Йоана Наумовича, предлагала селянам слідовати тым девизам в своєму житю, ровночасно указуючи, що девиз „моли ся“ и головно церков, спасли наш народ от всіх бід и напастей. Народ руский, который 600 літ перебыл руским, перенес Талергофське пекло, перенесе такоже и теперешну „украинофильську заразу“, познаючи ся своим хлопським розумом на правді историчной, а не фальшованой. Прелегентка в горячих словах звернула ся до рускої женщины, указуючи им на важность виховання своих дітей на руских людях и добрых граждан державы. Дальше доказуючи пользу именно читалень им. М. Качковского для нашего народа, фактами доказала, як наши люди в читальні, читаючи полезны книжечки выданя Качковского научили ся провадити правильно садоводство, пасіку и т. п. — пожелала успіхов читальні в Милику. Громкы рукоплесканя были нагородом за реферат прелегентки.

Ревизор г. Яновицкий пояснил присутним потребу основания по наших селах Кружков Р. Рольн. Союза.

Г. Евстахий Милянич со Щавника, указуючи на понесены нашим народом жертвы в Талергофі, призывал твердо держати ся свого руского имени и памятати, што мы рускы люди.

Слідуючий оратор г. Мих. Жегестовский доказал, што найвеце нам руским лемкам бракує єдності, бракує нам своих руских учителей.

На окончене забрал голос г. Иоан Пирог, діяючи всім многочисленно прибывшим, а особенно г. Алексию Миляничу г-дам Яновицким и всім чужим гостям и предложил отспівати Многая Літа, што присутни выконали. Собране окончило ся о год. 6. веч.

Присутний.

Побор рекрута в 1936 р.

В повіті новосандецком отбуде ся головний побор рекрута в часі от 2. мая до 6. червня 1936.

До побору мають явити ся всі, котры родили ся в р. 1915, 1914 и 1913.

Комисия поборова буде урядовати:

а) в Мушині в Дому Здроєвом в часі от 2-го мая до 8-го мая включно.

б) в Старом Санчі в будынку „Сокола“ от дня 9-го мая до 16-го мая включно.

в) в Новом Санчі в Читальні Міщенской ул. Ягайлонска 37. от дня 18-го мая до 6-го червня т. р. включно.

Обовязком переложеных міст, громад и сел ест допильновати, штобы обовязаны до побора с даных міст, громад и сел явили ся до побора в назначеном часі. В той ціли начальства міст, громад и сел мають познакомити ся точно с пляном побора, штобы могли точно примінити ся до термінного представлення поборової Комисии мужчин своєї місцевости.

При поборі даной громады мусит быти войт, а в выключных случаях, если зайде поважна перешкода, его заступник. Кромі того при поборі даного села мусит быти солтыс. Обовязаны до побора мають явити ся разом с войтом точно о год. 7:30 рано.

Запоздане явлене до побора ест недозволене и буде строго каране. Солтыс (войт) и делегованы до побора президен том міста Нового Санча и бурмистров урядники мають потвердити перед Комисион идентичность особы и допильновати, штобы поборовы в часі побора заховали ся прилично. Поборовы с громад городских повинни мати при собі „dowody tożsamości“ або фотографии с потверженем идентичности через Заряд Городской. Поборовы катег. „Б“ явлюючи ся поново перед Комисион должны предложить войсковы за свідченя (барви зеленої), котры достали от Комисии в попереднем року. Пожадане ест повідомити поборовых о терміні побора посредством вручения им личных возвань. Поборовых, жиющих поза границами міста, або села, треба начас повідомити о терміні побора.

Поборовы должны явити ся перед Комисион в стані трезвом, чисто одіты и умыты. Поборовы, котры перекрочат tot припис, будут укарани. Так же до отвітственности потягне ся солтыса того села за недопильноване того припису. В часі войскового побору так в поміщеню Поб. Комисии, як и поза поміщенем мають поборовы заховати ся прилично. Всякы заколоты публичного порядка на дорогах сут недозволены и будут остро караны. На войтов и солтысов накладат ся обовязок поучити поборовых о том заряджению.

Кошты явленя ся поборовых перед поборову Комисион покрывают поборовы с власных фондов. Кошты бідных поборовых покрывают Заряд Громады. Поборовым с дальших місцевостей должны войты дати фирмаки в ціли улегченя явны перед поб. Комисионом.

Поборовы мають явити ся перед поб. Комисион со школъными свідоцтвами с послидной клясы, а солтысы мають предложить Комисии выказ потверджающий кілько кляс окончили поодыноки поборовы.

Заказ продажи спиртных напитков в часі побора.

На основі арт. 4. пункт. 7. закона с 21.III. 1931. (Дн. З. Р. П. № 51 поз. 425) заказує ся продажи и подаваня спиртных напитков в часі головного побора.

Заказ тот относит ся до тых сел, с которых поборовы стают до побора попередний день и в день побора, а также міста Новый Санч, Старый Санч и Мушину через цілый час урядованя поб. Комисии, каждого дня от год. 5-той до 15-той.

О заказі треба повідомити всіх властелей концесий и шинкарских поміщень находящих ся на терені побора. Выполнення того припису допильнують войты, солтысы и постерунки Поліции Держ. в повіті.

Президента міста, бурмистров, войтов и солтысов просит ся лично допильновати, штобы всі приписы того зарядженя были точно выполнены.

ПОМИЩАЙТЕ
ОГОЛОШЕНЯ
В ГАЗЕТІ „ЛЕМКО“

ПЛЯН

Головного Побора войскового в пов. ново-Сандецком в р. 1936.

В Мушині: Дом Здроєвый, в часі от 2-го мая до 8-го мая 1936.

2.V. 1936 година 7:30

Місто Мушина,

Громада Мушина — села: Андреевка, Дубне, Ястрябик, Лілюхов, Милик, Поворозник.

4.V. 1936 год. 7:30

Громада Мушина — села: Щавник, Войкова, Злоцке, Жегестов.

Громада Крыница-Село: Крыница-Село, Солотвины.

5.V. 1936 год. 7:30

Громада Тылич — села: Берест, Чирна, Мохначка Нижна, Мохначка Выжна, Мушинка, Перунка, Поляны, Тылич.

6.V. 1936 год. 7:30

Громада Лабова — села: Камянна, Крижовка, Новавесь, Лосе, Ростока Велика, Угрин.

Громада Пивнична — села: Ломница, Берхомля Мала, Верхомля Велика, Зубрик.

7.V. 1936 год. 7:30

Місто Пивнична

8.V. 1936 год. 7:30

Місто Крыница Здрой.

В Старом Санчі: будынок „Сокола“ от 9-го мая до 16-го мая 1936.

вызначений ест головный побор для польских сел, которых не указуємо подробно.

В Новом Санчі: в будынку Читальні Міщенской ул. Ягайлонска Ягайлонска 37. от 18-го мая до 6-го червня 1936.

18.V. 1936 год. 7:30

Громада Лабова—села: Котов, Лабова, Лабовец, Громада Навоєва—села: Барновец, Бонча Кунина, Чачов, Фрыцова, Гомрисча, Лазы Бєгоницкы, Матієва, Мыслец, Поремба Мала, Ростока Мала, Складисте, Злотне, Железнікова.

Дня 19, 20, 22, 23, 25, 26, 27 и 28 мая отбуде ся побор лем самых польских сел.

29.V. 1936 год. 7:30.

Місто Грибов

Громада Грибов—села: Біла Нижна, Біла Выжна, Білцарева, Богуша, Хедорова.

30.V. 1936 год. 7:30.

Громада Грибов — села: Ценява, Флорынка, Концльова, Королева Руск, Кружлева Нижна, Кружлева Выжна.

2.VI. 1936 год. 7:30.

Громада Грибов — села: Машльница, Сюлкова, Пташкова, Стара Весь, Бафка.

Дня 3, 4, 5 и 6-го червня
Місто Новый Санч.

Што чути в світі.

Страшна буря в Амерыці. Над полуднева державами Північної Америки перешла страшна вітерница (торнадо), котра вирядила величезны шкоды, особено в місті Гайнсбільді, где знищила цілковито промислову дільницу, чотири школы и 750 домов. Около 500 людей утратило жите. Катастрофа спричинила численны пожары.

Парыж: Оден французький лікар вынашол теч, котра виліяна на хусточку до носа в кількох капель, дійствує яко средство против труючим газам. Хустка така може заступити противгазну маску. Дійствие тых капель треват 48 годин.

Рим: С фронту абисинського доносять, же италияни заняли міста Гаррар и Джиджига.

Відень: Негус намірят перенести столицу державы до западной Абисинии с увагы на возможность опанования италиянскими войсками Аддис-Абеби. Означат тово, же вайна буде ведена дальше аж и по опанованю столицы.

Рим: Англія замкнула границу Судану от Абисинии и италиянской Еритреї. На границу Абисинии в Судані высылат ся велики воєнны транспорты.

С Аддис-Абеби доносят, же на полноч от того міста идут завзяті бои. Вокруг заграничных посольств повстали велики обозы. Поміщено там кухні для глядаючих охорони граждан чужих держав.

Льюїдін: Англійська преса додосит о вооруженю Совітов на манджурской границі. Вздолж границы от озера Байкальского аж до Владивостока на пространстві 2,500 км. побудовано величезны укріплення. Оборонна стрефа має велики количества воєнного материяла и змобилизованих отділов. Днями и ночами іде робота над будовом стратегичных желізодорожных штрек и автомобільных дорог. В минувшом тиждні отдано до употребленя армии дорогу долготы 800 км. ведучу от Владивостока до Хабаровска. Дорога тата єст достыженем высокой техники, бо іде она через багна, для осушения которых треба было перевезти 10 мільйонов кубичных метров землі. Безчисленны фабрики консерв приготовляют консервы для потреб армии. Цілый промисл и рольництво находят ся под безпосередним руководством генерала Бліхера.

Москва: Знаный учений ссвітський и популярный подорожник професор Самойлович представил правительству план будовы подморского тунеля под проливом Беринга, лучачого Сыбир с Аляском. Тунель такий мал бы 75 км. долготы. Кошт будовы обчисляют на 500 мільйонов доляров.

В Палестыні вибухли противожидовски розрухи. В часі похорона 2-х арабов убитых в Яффі, арабы шмарили ся на склепы и дома жидовські и устроили погром жидов. Убито 19 жидов а 135 єст ранених. Медже арабами єст 2 убитых и кількох ранених. Також в Тель-Авив дошло до розрухов медже жидами и арабами. В шпиталю Тель-Авив находит ся 50 жидов ра-

нених. Арабы оголосили генеральний штрайк в цілой Палестыні. В часі розрухов в Тель-Авив арабы подпалили жидовські дома, которых спалило ся понад 100.

Мадрид: Як доносят газеты в Іспании має быти оголошена диктатура пролетаріята. На засіданю правлена соціалістичної партії нараджано ся над пляном знесеня прыватной власности и удержаняния всіх предпрыемств.

В полудневой Німеччині упали в минувшом тиждні величезны сніги, котры в где-котрых місцах доходят до 1,2 м. а в горах аж и до 3 метров висоты. Сніг тот вибрал величезны шкоды.

Парыж: Французькі жерела подают, же до надренской стрефи Німеччина выслала 70 тысяч роботников для будовы укріплень. Твердыні німецкы має ся будовати на образ славной французской "Linji Maginotta". На туто ціль ухвалено кредит в висоті 100 мільйонов марок.

Вісти с краю.

Варшава: Министерство Фінансів комуникає официально: В звязи с поширянім в послідних часах поголосками о мнимой зміні валютной политики через девалюацию злотого, правительство категорично заявлят, же поголоски тоты сут позбавлены всяких основ и сут шкодливы для державы.

Варшава: Дня 21 квітня отбыла ся на замку в присутності Г-на Президента Р. П. премієра Піосцялковского, предсідателя Польского Банка Коца, генерала Рыдза-Сміглого, предсідателя П. К. О. Грубера и министров Квятковского, Рачкевича, Понятовского и Ульриха — нарада над теперешним господарчим положенем в звязи с потребами державы.

Варшава: На предложеніе Рады Министров Г-н Президент Р. П. освободил с должности воєводу краковського Світальського.

Новым воєводом краковським заименовано дня 21.IV. полковника Михаила Гноинского дотеперешнього коменданта артилерийской

школы в Торуню. Теперешний воєвода уродил ся во Львові в р. 1886. По оконченю гімназии был студентом львовской політехники, котрої не окончил с причини вибуху вайни. В часі вайни служил при П. бригаді Легіонов. По вайні трудил ся в войсковой администрации. В р. 1929. именовано ёго комендантом Школы Прап. артилерии в Торуню, где трудил ся аж до тепер.

Новоіменований воєвода приіхал до Krakова 22 квітня, где по повітаню ёго через представителей краковських властей с вице-воєводом г-ном Малашинським во главі, обнял урядоване.

В Познаню дня 21. квітня безроботны урядили демонстрацию перед домом Фонда Труда, а пак старали ся передостати перед дом воєводства. Намірене тово удеремнила поліция, котра росогнала демонстрантов.

Львов: В звязи с розрухами во Львові власти арестовали около 1500 люда, котрых разміщено во львовських и доокрестных вязницах. С того числа 70 людей вывезено до Картуз. Березы.

Дня 19.IV. о год 9-ой рано отбыл ся похорон жертв львовських розрухов. На яновське кладбище перевезено тягарными автомобілями 10 домовин. Похорон отбыл ся тихо. В цілом місті заряджено острый надзор поліции. Вечером кружили по улицах міста танки с машинными карabinами.

День 12 мая, яко рочица смерти Марш. Пілсудського буде свободный от науки в школах народных и середних. В цілом краю має отслужити ся богослуженя для школьной молодежи.

Дня 1. мая буде обовязовати заказ продажи спиртных напитков.

Через Варшаву перевезено с Америки до совітов будовельны машины вартости мільйона злотых. Машины тоты будут ужити при будові величезного будынку, який хотят Совіты побудовать на Красной Площі в Москві. Будынок тот буде ся звати „Дворец Совітов“ и має быти найбільшим будынком на світі.

КТО ХОЧЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ НА СТАРОСТЬ И РОДИНУ
ОТ НУЖДЫ И ГОЛОДА, АБО ЗЛОЖИТИ ДІЯМ ВІНО,
НЕХАЙ ЯКНЯЙСКОРЩЕ.

Заасекурує ся
в асекураційном Товаристві
ВІТА И КРАКОВСКЕ
во ЛЬВОВІ

Асекурацию принимают на цілой Лемковщині
представителі: гг. Осіп Яновицкій — Крыница-Село и Ми-
хail Перелом — Сянок.